

הפורח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני י"ב שבט תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים סה | דף הכולל: ראש השנה ב.
דף היומי בהלכה: מסעיף ב' עד סעיף ג'.
מוסר: אהבת חסד - וענין זה נוגע' עד סוף הספר.
קנין חכמה הלימוד השבועי: 'החמש ועשרים' עד שער השתיקה 'ובעבור שהלשון קלה'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

דרשו בכולל: אלפי אברכים פותחים היום דף חדש! | נסעתי 32 שעות כדי להביא לך עוף כשר, ובסוף אתה לא מוכן לאכול?! | מחפשים ולא מוצאים? דבר ראשון תדליקו את האור! | 2069

מזל טוב

לאלפי הלומדים המסיימים מסכת שבת

ברונים הבאים

למאות המצטרפים המתחילים היום מסכת ראש השנה

כתבות וראיונות - דף הכולל

"ההרגשה הזאת שהאברך מרגיש שהוא חלק ממשו ענק - אי אפשר לתאר את התרומה האדירה שלה..."

מראי מקומות לסוגיות הנלמדות

פרשת בא
שבת קנב - קנז:

קובץ שבת היומי - ספר שבת קנב, פרשת בא, שבת קנב - קנז.

לפרושי וכו'... (small text describing the book's content)

שיחה עם הרה"ג ר' יואל ויסלובסקי, ממנהלי תוכנית 'דף הכולל' של 'דרשו', על התוכנית ועל מראי המקומות הנשלחים בסופו של כל שבוע

וגם לשים דגש על ה'מראי מקומות' שנשלחים מדי חודש לאלפי הנבחרים במסגרת התוכנית. השאלה הראשונה שכל אחד שואל היא לשם מה יש צורך בתוכנית שנקראת 'דף הכולל'. הרי הרעיון הוא שלומד דף ליום,

יעקב א. לוסטגמן לקראת תחילת לימוד מסכת ראש השנה בתוכנית הלימוד 'דף הכולל' מבית 'דרשו', אנו פונים אל אחד ממנהלי התוכנית, הרה"ג ר' יואל ויסלובסקי, ומבקשים לשוחח עמו על התוכנית עצמה

"ל'מראי מקומות' יש כמה וכמה תועלות. הראשונה היא עצם העניין של הסיוע וההנגשה של הלימוד לאברכים. ב'מראי מקומות' מובא כל ה'רייד' הישיבתי, וצריך לזכור שבמסגרת התוכנית נלמדות גם מסכתות שלא נחשבות ליישבתיות ולכן גם אין בהן 'רייד' ישיבתי לכאורה, אבל בכל זאת יש הרי השקה ברורה ורחבה מאוד בין מסכתות הש"ס השונות ותמיד יש נושאים שמוכרים גם במסכת אחרות, ואם לא, הרי זה כל הרעיון של שלימוד ב'דף הכולל', להרחיב אופקים ולהגיע ללימוד עיוני של מסכתות חדשות בש"ס, עם הראשונים והאחרונים.

"תועלת נוספת שיש לחוברות הללו המופצות מדי שבוע ביום חמישי, היא חיזוק והדגשת העניין שמזכיר לאברך בתזכורת קבועה ותמידית שהוא חלק ממשוה ענק. החוברת עם הלוגו של 'דרשו' נותנת לו הרגשה שהוא לא סתם פותח גמרא ולומד, אלא במעשה הזה הוא עושה מה שעושים במקביל עוד 4,000 או 5,000 אברכים.

"ההרגשה הזאת שהאברך מרגיש שהוא חלק ממשוה ענק - אי אפשר לתאר את התרומה האדירה שלה... לא רק שעוד אלפים לומדים את אותה המסכת אלא שהם גם לומדים את אותם ראשונים ואחרונים, מתלבטים באותן קושיות וצועדים באותו המסלול של לימוד עיוני ויסודי מאוד בסייעתא דשמיא".

הרב ויסלובסקי מציין בסוף דבריו כי היום (יום ב') יחל בעזרת ה' סדר הלימוד של מסכת ראש השנה במסגרת לימודי 'דף הכולל', והמצטרפים יזכו לסיים את המסכת בצוותא חדא עם אלפי הלומדים, בסיומו של זמן חורף הנוכחי, בראש חודש ניסן תשפ"א.

להצטרפות לקבלת ה'מראי מקומות' מידי שבוע ניתן לפנות לדוא"ל dk025609000@gmail.com

רק בימים שיש בהם כולל, לא בימי שישי ושבת קודש, ולא בימי בין הזמנים. אז מה הבעיה שבכל כולל ילמדו לפי סדר שייקבע ראש הכולל, ואיזה עניין יש בלימוד דווקא בתוכנית אחת גדלה שכוללת עשרות ואולי אף מאות כוללים שונים?

"האדם הוא יצור חברתי המנהל את עולמו הפנימי בחיבור בלתי נפרד עם סביבתו", משיב הרב ויסלובסקי. "כל אדם שואף להיות חלק מקבוצה, חלק מציבור. תחושת השייכות הזאת חשובה מאוד לנפש הבריאה של האדם, הרצון להיות פרט משמעותי בקהילה גדולה.

"אז נכון, בני בית המדרש עיקר עולמם הוא העולם הפנימי של האדם מול קונו, העיסוק שלהם בלימוד התורה והשקיעות שלהם בלימוד ובתפילה. אבל הם לא יוצאי דופן בכל הקשור לתכונה האנושית הזאת של הרצון להרגיש תחושת שייכות לקהילה ולקבוצה גדולה יותר, וגם הם זקוקים ושואפים להיות חלק מדבר גדול.

"לכן יש חשיבות רבה לתוכנית מסודרת של לימוד בקבוצה של אלפי אברכים, ההתמדה והעקביות של האברך הופכות חזקות יותר, כשהוא יודע שהוא צועד לדרך ארוכה, יחד עם קבוצה גדולה מאוד של אברכים בסייעתא דשמיא. זה נותן לו ערך מוסף חשוב מאוד, והוא לא שש לוותר עליו ולאבד אותו. זה בעצם משמש לו כ'מחייב' חזק מאוד שמצמיד אותו לתוכנית ולא נותן לא להשתרך מאחור ולאבד את הכל בגלל קצב איטי יותר".

חוברת ה'מראי מקומות' הנשלחת מדי שבוע לכל אחד מהלומדים, הוא פרויקט אדיר, למי שראה ומכיר, ה'מראי מקומות' נכתבים ע"י הגר"י ציקינבסקי שליט"א ומדובר בחוברת שבועית של כ-12 עמודים על חמישה דפי גמרא. זה בעצם פרויקט לא פשוט, ושוב השאלה היא עד כמה הוא תורם לאברכים.

לוח דף הכולל לשנת תשפ"א מצורף במייל זה

טורים ודעות

'ראש השנה' במוצאי 'שבת'

אלא ביום ייסוד התכנית, כאשר ראשי ורבני 'דרשו' בראשות נשיא 'דרשו', הרה"ג דוד הופשטר שליט"א, נקראו ע"י מרן שר התורה הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי שליט"א, לייסד תכנית לאברכי

יום שמחה הוא לעולם התורה בכלל, וללומדי תכנית 'דף הכולל' בפרט, עת הם זוכים לסיים מסכת 'שבת' ולהתחיל בעז"ה מסכת 'ראש השנה'. אך האמת שהשמחה הגדולה לא החלה כעת,

שתעזור להם למלא את שאיפתם לדעת את הש"ס, וכבשאר תכניות 'דרשו', גם בתכנית זו מתקיימים מבחנים חודשיים עם מילגות, ובכך לא יהיו הלומדים בכלל הזורע ואינו קוצר'. עשרות כוללים וחבורות, ניצלו את ההזדמנות, והצטרפו לתכנית המיוחדת, ומאז כבר זכו לסיים מסכת 'ברכות', ועתה מסיימים בסיפוק רב מסכת 'שבת', וכדרכם של הלומדים עפ"י תכנית מסודרת, יחלו מיד מסכת 'ראש השנה', ובעזרה"ת בסוף זמן חורף יסיימו מסכת זו, ובזמן קיץ יחלו מסכת 'יומא'. כך יצברו מסכת אחר מסכת, יום ועוד יום, דף אחר דף, עד לסיום הש"ס הנכסף. לרגל תחילת מסכת ראש השנה, הודיעה הנהלת 'דרשו' על אפשרות להצטרף לתכנית 'דף הכולל'. ראשי כוללים או ראשי חבורות המעוניינים לקבל יעוץ והכוונה בהתאמת סדר לימודם לתכנית, מוזמנים להתקשר להרב חיים קרייזר בטל: 052-7179048, והמעוניינים להצטרף לתכנית הלימוד, יוכלו להירשם ולשמוע פרטים אצל הרב אהרן אתרוג בטל: 053-3131919.

"השמחה תושלם", אומרים ב'דרשו', "כאשר קבוצות נוספות, יעלו על רכבת הש"ס, הנוסעת במהרה אל היעד, וככל שיעלו בתחנות מוקדמות יותר, כך יגיעו אל היעד, כשבאמתחתם יותר מסכתות שלמות..."

הכולל, השוקדים על תלמודם מבוקר ועד ליל, וחשקה נפשם לסיים את הש"ס, והם חפצים לשלב לימוד זה בסדרי הכולל. ואכן, ארגון 'דרשו' יחד עם הרבנים הגאונים ראשי הכוללים וראשי קבוצות 'דף הכולל', עמלו רבות כדי להוציא מתחת ידם תכנית נאותה שתענה על צרכי האברכים, כאשר הש"ס חולק לשני חלקים, חלק אחד נלמד בזמני הכוללים, והמעוניינים, לומדים את החלק השני בימי שישי ושבת ובין הזמנים, ובמחזור הבא יתהפכו החלקים.

חלוקת המסכתות נעשתה בכובד ראש ובשיקול דעת, תוך השתדלות מרבית להתאים ככל האפשר את סדרי 'דף הכולל' לסדר הדף היומי הרגיל הנפוץ בקהילות ישראל. וכן ניתן דגש מיוחד להתחיל בכל תחילת זמן מסכת חדשה, כנהוג בהיכלי בתי המדרש והכוללים.

אור חדש זרח על עולם התורה, כאשר יצאה התכנית לאור עולם, העולם חגג אז את סיום הש"ס, אך לאברכי הכוללים, שחשקו מאז ומעולם לתכנית שתענה על סדר יומם, היתה סיבה נוספת לשמוח, כי הנה ארגון 'דרשו' שידיו רב לו בייסוד וניהול תכניות לימוד מיוחדות, נענה לקריאת מרן שר התורה שליט"א הנושא על ליבו את צרכי עמלי התורה, וייסד תכנית בדיוק עבורם,

על דא ועל הא

שמעתי מהרב הגאון רבי אפרים גנוט שליט"א, שזכה פעם להיות נוכח יחד עם שניים מגדולי הדור

הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א על ניצול הזדמנויות

אם יעמד אדם עני ואביון ויגיב בקרירות להזדמנות הזו, או אולי אף יטרח להגיע לארמון אך יתעצל לאסוף לתרמילו מכל הבא ליד - נחשש לרמת שפיותו שמא כלל הוא אינו 'בר הכי'. שכן כל בר דעת לא היה משתהה ולו רגע אחד בכדי ללקט עוד ועוד!

"זהו מה שאומר דוד המלך", אמר רבי גדליה. "ישנם ימים יקרים ומיוחדים שעוברים על האדם כאשר הוא נמצא במצב של 'אדם ביקר', נקרות לידיו הזדמנויות שהוא יכול לרכש בהן יהלומים בטיפת מאמץ! אולם 'ולא יבין', הוא פשוט חסר הבנה והתבוננות כיצד לנצל את אותם ימים מופלאים. אין זה אלא ש'נמשל כבהמות נדמו', הוא פשוט טיפש! רמת השפיות שלו דומה לשל בהמה, אחרת לא יתכן שהוא בזבז כך את הזמנים הללו להבל ולריק!"

אותו תלמיד חכם שנכח בעת שיחתם של גדולי הדור, תיאר לימים כי אינו יכול לשכוח את גדל קורת הרוח שניכרה על פניו של רבי שלמה זלמן לנוכח דבריו החדים והנוקבים של המשגיח,

שמעתי מהרב הגאון רבי אפרים גנוט שליט"א, שזכה פעם להיות נוכח יחד עם שניים מגדולי הדור - ראש ישיבת 'קול תורה' מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, ומשגיח ישיבת 'קול תורה' הגאון הצדיק רבי גדליה אייזמן זצ"ל, עת נועדו המלכים בפנדק אחד. שני עמודי התורה והמוסר שוחחו זה עם זה באהבה ואחווה מפלאות. השיחה נסבה אודות יכולת האדם לנצל רגעים נדירים המזדמנים לפתחו.

רבי גדליה פנה לרבי שלמה זלמן ואמר לו כך: "דוד המלך אומר בתהלים: 'אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו' (מט, כא). מה מתכוון דוד המלך בדברים הנחרצים הללו?"

"נתאר לעצמנו", אמר רבי גדליה להמחשה, "שמגיעים לאדם ואומרים לו שהיום הוא יום ההלדת של המלך. לרגל יום שמחתו, הודיע המלך כי הוא נותן מתנה לתושבי המדינה לבוא ולטל מאוצרותיו היקרים והמפארים, כל מה שחפצים לטל. למותר לצין שזוהי הזדמנות פז להתעשר מאוצרותיו של המלך בן רגע! הזדמנות של יום אחד שלא תחזור על עצמה שוב!"

ואת הנאתו מהתיאור המוחשי של רבי גדליה.

בכל יום אנו אומרים 'שירת הים' בתפילת שחרית. ההרגל והמלמדה גורמים לבני אדם שלא ירגישו ולא יבחינו איזה כח עצום הם יכולים להפעיל דבר יום ביומו, על ידי אמירת 'שירת הים' מתוך נעימה ושמחה.

הרי אמרו חז"ל: "כל האומר שירת הים בשמחה גדולה ובנעימה מוחלין לו על כל עוונותיו!" (הובא במדרש תהלים יח).

כיצד מגיעה ה'שמחה גדולה'? כיצד תבוא ה'נעימה'?

התשובה היא, על ידי התבוננות והכנה נכונה על שירת הים! כשמרגישים ומבינים את עמק הדברים, על ידי שמחים בקרבנו את עצם הנס שארע בקריעת ים סוף, את גדל ההצלה והקרבה שחוו ישראל מהקדוש ברוך הוא כשעמדו על הים - אז בנקל מתמלא הלב אהבה ותחושת הכרת הטוב לקדוש ברוך הוא,

וכך יוכל האדם לומר את השירה 'בשמחה גדולה ובנעימה'. אך כאמור, זה דורש הכנה והתבוננות.

רב בני האדם אינם מכירים בערך השירה. הרי זו 'בטלנות' שאין למעלה הימנה! מדבר בהזדמנות על בסיס יומיומי להשיג נצח, להטהר, להתקדש ולהתחטא מכל העוונות, ועל ידי כך להתקרב לבורא עולם, וזוהי הרי תכלית עבודת השם - להתקרב לקדוש ברוך הוא.

אולם, "אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו". אדם מתעצל מלהפעיל את ה'דעת', ואינו פוקח את העינים להשכיל ולהתבונן סביבו; לראות כיצד לנצל את ההזדמנויות הנדירות שנקרות לפתחו, שעל ידן נתן להתעלות ולהתרומם ולהרויח נצח נצחים.

(מתוך הספר אוצרותיהם אמלא)

על דא ועל הא

אמרתי לרבנית שתגיד לה כך: אם את מחפשת את הארנק שלך בחדר ויש חושך בחדר - מה הדבר הראשון שאת עושה?

הרב שלום ארוש שליט"א על איך מתפללים

'אור' זה אומר קשר עם ה' - 'כי אשב בחושך ה' אור לי". את עצובה ואת מרגישה שה' לא שומע אותך - זה אומר שאת חיה בשקר. השקר הזה הוא חושך שעוטף אותך ולא נותן לך שום סיכוי להתקדם באמת. וגם כל התפילות שאת מתפללת להשיג את הדברים שאת רוצה הם בשקר. לכן תפסיקי את "החיפוש", כלומר אל תתפללי בכלל על הבעיות שלך.

ומה כן? תתפללי על האמונה, שתחיי את האמת. זה נקרא "להדליק אור", כי האמת היא האור. עלייך לחיות את האמת שאת כל מה שאת צריכה את מקבלת מה', ובשביל לקבל מה' צריכים להיות מחוברים עם ה', וחיבור נקרא ידיעה. ומה היא הידיעה? מה צריכים לדעת? צריכים לדעת שה' הוא אבא אוהב שרוצה שיהיה רק טוב לילדים שלו והוא משגיח על כל אחד מהילדים שלו לטובתו. אם את לא מרגישה את זה, אז אין לך את העיקר, אין לך את האור, אין לך סיכוי למצוא שום דבר. ולא רק שלא מוצאים, אלא גם החיים עצמם שחורים משחור. תארי לעצמך אדם שיש לו ארמון מפואר מעוצב ומאובזר אבל הכול חשוך ואין שם טיפת אור - האם הוא נהנה מכל היופי והפאר? משל מוכר נוסף הוא מתחום האוכל. אדם שאוכל ולא רואה את האוכל נהנה הרבה פחות, אם בכלל. זו הייתה עיקר תשובתי לאותה אישה.

הרבנית שתחיה סיפרה לי שפנתה אליה אישה גרושה בבכי וסיפרה לה ששום דבר לא הולך לה בחיים: היא לא מצליחה למצוא שידוך חדש והיא לא מצליחה למצוא פרנסה; המצב הזה גורם לה לתנודות קשות במצבי הרוח ולהרגשת תסכול מתמדת. היא מתפללת ומתפללת אבל היא לא רואה שום התקדמות, אפילו לא זיק קטן של אור, היא כבר מרגישה שה' לא שומע אותה, והיא שואלת איך אפשר להמשיך כך, היכן היא טועה, מה עליה לשפר, על מה עליה להתפלל, אולי יש משהו שמעכב אותה. בקיצור, מה לעשות?

אמרתי לרבנית שתגיד לה כך: תגידי לי, אם את מחפשת את הארנק שלך בחדר ויש חושך בחדר - מה הדבר הראשון שאת עושה? את צריכה כמובן להדליק את האור. אין שום טעם לגשש באפלה ללא שום רמז או כיוון. כשאפשר פשוט להדליק את האור ולראות את כל החדר בסקירה אחת. נכון?

זה בדיוק המצב שלך. את בחיפוש קדחתני, אבל לא הדלקת את האור; אז כל המאמצים שלך הם ממש לשווא. אני ממליץ לך "להפסיק את החיפוש" הבלתי יעיל, ופשוט להדליק אור. כשהאור כבוי אין סיכוי לפתור שום בעיה, אבל כשהאור דולק כבר עשית את רוב העבודה.

המאיר לארץ ברחמים

לכן התפילות של אותה אישה ושל כל אחד ואחת צריכות

שלח אורך ואמיתך

ומה זה אומר להדליק אור?

כל תפילה שלך רק בונה כלים שבהם ה' ייתן לך את השפע, וכביכול "עוזרת" לה' לתת לך את מבוקשך.

כשאתה לא מאמין בזה, זה אומר שאתה בחושך וגם אם אתה מתפלל בחושך הזה - אתה למעשה מונע מבורא עולם לתת לך, אתה מונע ממנו את התענוג שלו ואת גילוי מלכותו שהוא "מקבל" כביכול מזה שהוא ייתן לך, ואתה גורם לו גם צער גדול שהוא מצטער בכל רגע שהוא לא יכול לתת לך, וזה כביכול עלבון לה' שאתה חושב עליו שהוא לא רוצה לתת לך.

ולכל בני ישראל היה אור

בעשר המכות ה' מלמד את עם ישראל את יסודות האמונה: שהוא שולט בכל העולם ומשגיח השגחה פרטית על כל נברא וכו', אבל ה"מכה בפטיש", השפיץ של האמונה, מגיע רגע לפני היציאה הגדולה ממצרים - אז מגיעה הידיעה הגדולה, בצורת מכת חושך.

במכת חושך התברר מי חי באור ומי חי בחושך. המצרים היו בוודאי בחושך גדול ולא יכלו אפילו לזוז ממקומם, כי החושך משתק את האדם שיתוק מוחלט. אבל לבני ישראל לא היה שום חושך ואדרבה, האיר להם אור גדול מאוד, והתגלו להם אוצרות גדולים, כדי ללמד אותך שבכל חושך בחיים ישנו אור גדול ועצום ואוצרות גדולים.

אם אתה חי את ה' ואת האמונה אתה נמצא באור, והחיים שלך מתוקים, אתה מוצא אוצרות, ואתה כבר נמצא בגאולה; אבל אם אתה לא חי את האמונה, אז אתה חי בחושך גדול ואתה פשוט תקוע במקום, כמו המצרים שלא יכלו אפילו לזוז ממקומם במכת חושך.

לכן בכל אצלכם תקיעות בחיים תבדקו קודם כול אם האור אצלכם דולק, אל תנסו לפתור שום בעיה בחושך. חבל על הזמן ועל הכוחות. אל תרצו שום דבר, תרצו פשוט לחיות את האמת שה' אוהב אתכם כדי שתחיו באור, ואז תראו שהכול פשוט וקל ויפה ולא זו בלבד שאתם כבר בגאולה הפרטית שלכם, אלא אתם גם מקרבים את הגאולה הכללית של כל העולם.

[מתוך 'חוט של חסד', בא תשפ"א]

להיות בעיקר על העיקר, כלומר על האור. צריכים לומר לה': "ריבוננו של עולם, אני לא רוצה כלום. אני רק רוצה אותך. אני לא רוצה לחשוב עליך שום מחשבה של שקר, אני לא רוצה לחיות בשקר ובחושך, אני רוצה לחיות את האמת שאתה משגיח עלי ואוהב אותי ואתה אבא טוב ואתה רק רוצה להיטיב ולעשות אתי חסדים גדולים ועצומים לטובתי הנצחית".

ולא מדובר כאן באמונה אלא מדובר כאן בדעת, בידיעה. הידיעה שה' הוא אבא אוהב. וכי יש אבא שלא אוהב את הילדים שלו? וכי יש אבא שלא רוצה שלילדים שלו יהיה כל הטוב שבעולם? וכי יש אבא שלא מצטער כשהילדים שלו סובלים? וכי ה' נהנה לראות אותך סובלת ח"ו? לחשוב כך זה חוסר דעת. צריכים להתחנן ולבקש מהחונן לאדם דעת שייתן לנו דעת שנדע אותו באמת, שנדע כמה הוא אוהב אותנו וכמה הוא רוצה לעזור לנו. ואז כל מהלך החיים שלנו ובעיקר התפילות שלנו ייראו אחרת לגמרי.

כשאתה מבקש משהו מאבא שלך או אפילו מחבר שאוהב אותך ואתה יודע שהוא ישמח לעזור לך - אתה קודם כול ניגש אליו עם הדעת שאתה יודע שהוא אוהב אותך. זה מה שעומד תמיד ברקע. אבל כשאתה ניגש להתפלל בלי דעת, אתה פונה לה' בלי לדעת באמת שהוא רוצה לתת לך - אז אתה כמו אחד שיורה חיצים בצורה עיוורת בלי לכוון ובלי לראות את המטרה שהסיכוי שהוא יפגע שואף לאפס.

עזור לו לעזור לך

באים אלי בחורים שאומרים לי שהם רוצים להתחנן, הם חושבים שאגיד להם להתפלל או לעשות סגולות כאלה ואחרות, ואני רק אומר להם "ומה אתה חושב, האם אתה חושב שה' רוצה שתתחנן?" השאלה הזאת מפתיעה אותם והם מתחילים להתבלבל כי הם לא תמיד בטוחים בכך בעצמם.

יוצא שלפי דעתם להתפלל זה אומר לשכנע את ה'. אבל אני מסביר להם שהם טועים, כי ה' רוצה שהם יתחננו יותר ממה שהם רוצים בעצמם, ורק כך צריכים לגשת אל ה' ולבקש ממנו זיווג, מתוך הידיעה הברורה שה' רוצה לתת, וכשאתה ניגש לתפילה אתה בעצם בא לקבל. כפשוטו.

להתחיל את היום ברגל ימין
חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחיים

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:
dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..
המייל היומי של 'דרשו'.

"אבא שראה את רגל האיש כשהיא שחורה כפחם ל"ע, הגיב בחוסר הבנה ואמר "אני לא רואה שום בעיה ברגל..."

סיפור מופלא של ישועה פלאית שהתחוללה בזכותו של יהודי צדיק ושפל ברך, שמכריו מציינים בעיקר את שתקנותו המופלגת

ישראל וייס

והאשה הודתה שאינם שומרים. הוא שכנע אותה והוציא ממנה הסכמה שמעתה ישמרו שבת.

"עודם מדברים והאיש פקח עיניו..."

"אבא המשיך לדבר איתם על כשרות וסיכם איתם באופן מעשי: מעכשיו אתם שומרים שבת, כשרות וגם תפילין בעזרת ה' והשניים השיבו הן!

"האיש שהכרתו היתה מעורפלת בתחילת השיחה, כבר השתתף בה באופן פעיל בסופה להפתעתה הגדולה של אשתו שידעה שהוא סובל מזיהום חמור כל כך שמצריך קטיעת רגל חלילה וחס..."

"והנה בסיומה של השיחה אמר להם אבא שאין זה מן הנכון להשאר בבית הרפואה וכדאי לצאת מכאן כמה שיותר מהר..."

האשה שראתה איך בעלה ניעור לחיים, והדקות הנעלות האלו במחיצתו של האיש הפלאי פעלו מה שלא התרחש מוקדם יותר, נמלאה אמון בדבריו של אבא, ואכן השתוקקה להוציאו מבית הרפואה, אבל טענה שאין לו כאן ביגוד מתאים לצאת עמו החוצה. אבי הציע לה שהוא ישמור על האיש, ושהיא תיסע הביתה להביא את בגדיו וכך היה.

"אחי זוכר איך היא הלכה לדלפק, והאחות עם הרופא אמרו לה שזו אחריות כבדה לעשות זאת ושתחתום שהיא לוקחת את העניין על אחריותה, וכך אכן עשה.

"האיש דידה בתחילה על רגלו, ובהמשך כבר צעד יציב יותר ונעלם עם אשתו במונית.

"לא ידענו מה היה המשך הסיפור היות שאחי היה ילד רך ולא הכיל בתודעתו את גודל הנס שהתרחש מול עיניו. עד היום אין לנו מושג מי הם ואיך הם ידעו שאבא נפטר ומהי כתובתו.

"הם הגיעו לנחם והמשיכו את הסיפור שחזרו בתשובה שלימה ושפעם היה לו איזה צורך להגיע לטיפול או בדיקה באותו בית רפואה, והרופאים גילו שזהו המת החי, ומיד עטו על רגלו ובדקו אותה, כשהם המומים וממופתעים מכך שאין זכר למחלה שהייתה..."

סיפור מעין זה מספרת הבת שפעם שמעה מאשה שהתגוררה ברחוב גוש עציון ברחובות, סמוך למקום מגורי הרב קרצ'מר, שפעם נפלה בתה וספגה חבטה קשה מאוד בראשה, מה שגרם לה לאבד את ההכרה ל"ע.

נחרדה האם ויצאה לרחובה של עיר בזעקות היסטוריות. הרב

מעטים הם האנשים שהכירו את הרב ישראל אהרן קרצ'מר זצ"ל, שהתגורר ברחובות. הוא היה מקיים בגופו את הפסוק 'והצנע לכת עם אלוקיך'. אבל המעט שכן הכירו אותו מספרים שהוא היה מרבה לשתוק, ופיו כמעט ולא נפתח לשוחח בעניינים שאינם ענייני תורה ותפילה.

הוא שימש כגבאי בבית המדרש של כ"ק אדמו"ר רבי דוד משה מקרעטשניף זצ"ל, ולאחמ"כ בנו כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א. בהמשך הסתפח לקהילת חסידי חב"ד וקבע את בית המדרש החב"די ברחובות כמקום תפילתו.

וכך מספרת בתו במכתב ששגרה אלינו, כשהיא מבקשת להעביר מסר של חיזוק בזמן שבו עם ישראל זקוק לישועה:

"כשישבנו שבעה על אבא", היא מספרת, "ישבתי אני בחדר אחד לקבל את המנחמות ואחי היחיד בחדר הסמוך קיבל את מנחמים. באחת הפעמים שמעתי קולות גבוהים של התפעלות מהחדר בו ישב אחי. מאוחר יותר סיפר אחי שהגיע זוג לנחם והם שאלו אותו אם הוא הבן של הרב ישראל אהרן קרצ'מר, וענה להם שכן.

"שאלו אותו אם הוא זוכר שכשהיה ילד, אבא הגיע אותו לבקר פעם איזה חולה שהיה מעורפל הכרה ואשתו שהתה לצידו כשהיא ממררת בבכי. כשאבא שאל אותה מדוע היא בוכה, ענתה האשה שבעלה עומד לאבד את הרגל כי הרופאים רוצים לקטוע אותה בגלל זיהום שמתפשט ברגל ומאיים להתפשט בכל הגוף. אחי אכן זכר את הסיפור במעורפל, כי היה ילד קטן מאוד בשעת המעשה, והמנחמים סיפרו שהם אותו זוג, האיש עם הרגל המזוהמת והאשה שמיררה בבכי.

"הזוג ממשיכים לספר את קורות אותו היום, שאחי לא זכר את רובם, בגלל גילו הצעיר באותה העת. אבא שראה את רגל האיש כשהיא שחורה כפחם ל"ע, הגיב בחוסר הבנה ואמר "אני לא רואה שום בעיה ברגל..."

"ואז התחיל לשאול את האשה, האם בעלך מניח תפילין? שאלה האשה מה זה תפילין? ואז אבא בסבלנות הסביר והציע לה שמעתה כדאי הוא שיניח תפילין. הוא גם דאג להביא לאיש תפילין כפי שעשה עשרות רבות של פעמים כשהיה דואג לקנות או לתקן תפילין לאנשים שלא היה ברשותם זוג תפילין כשרות. "תוך כדי שיחה עלה אבא שלנו את נושא שמירת השבת

שהיה עושה בכל פעם כשילד נחבל וכדו', אמר שלוש פעמים את פסוקי ברכת הכהנים, והילדה שבה לחיים כאילו לא אירע עמה דבר.

קרצ'מר שראה את המתחולל שאלה אותה מה אירע, וכשהשיבה שהבת נפלה ואיבדה את הכרתה מיהר ליטול את הילדה הילדה, הרים אותה בזרועותיו והגיש אותה אל מזוזה, נוהג

על דא ועל הא

החלטנו כי שמה של 'המדרשה' יהיה 'זיכרון איגור'!... "מי זה איגור?", תמה התלמיד חכם. השיבו בני המשפחה: "איגור הוא זה שממנו הכל התחיל - הכלב האהוב שלנו..."

האם מותר לקרוא לבית המדרש ע"ש חיה טמאה? תשובתו של חבר מועצת הגאון רב יצחק זילברשטיין שליט"א

לחרוט בשלט ההנצחה שהכלב מת בתאונת דרכים, או שמה לציין שהוא נספה במלחמה...". התלמיד חכם החליט שלא להגיב בינתיים, וניגש אל מו"ר הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א ושאל: "האם מותר לי להסכים לדרישתם של בני המשפחה, לקרוא למקום על שם הכלב ובלבד שימשיכו ללמוד ולהתקרב, או שמה זהו ביזיון הקודש, שמקום תורה ותפילה ייקרא על שם כלב...?" להלן תשובת מו"ר שליט"א: מצינו במקומות רבים שציינו חז"ל למעלות מסוימות בכלב, וציינו לשבח את מעשיו, כדלהלן: מסופר בירושלמי במסכת תרומות (דף מ"ד ע"ב): מעשה באדם שהזמין רב חשוב, והושיב אותו בראש השולחן ליד... כלב. אמר לו הרב ההוא, 'האם הבאתני לכאן כדי לבזותני לעיני הבריות? מדוע הושבת אותי ליד כלב?', השיב לו בעל הבית, 'כלב זה עשה עמי חסד עצום, בעת ששבאי אחד נכנס לעיר, וביקש לגזול ממני את אשתי, נשך הכלב את השבאי, ועל ידי כך ניצלה אשתי. ולכך אני משלם לו כעת את שכרו ומכבוד גדול'...

עוד מובא בירושלמי (שם ע"א): מעשה היה ברועים שחלבו חלב מהפרה, וכשיצאו לרגע, בא נחש וטעם מהחלב ונתן בו את ארסו. הרועים לא ידעו מזה, וכשחזרו ורצו לשתות מהחלב, התחיל הכלב לנבוח בכל מיני צורות, ורצונו היה לרמוז להם שלא ישתו מכלי זה. האנשים לא הבינו את רמזו, ועמדו לשתות חרף נביחותיו. מה עשה הכלב? קפץ ושתה בעצמו מן החלב, וכעבור מספר רגעים מת. התברר כי היה מוכן הכלב לשתות את הארס ולמסור את נפשו, ובלבד שלא ימותו בעליו. ויעוין במהרש"א (בסנהדרין דף צ"ז), שכתב כי ה'כלב' נקרא כך על שם ש'כולו-לב' והוא נאמן לאדוניו. ומצאנו עוד מעלה בכלב בכך שלא נבח במצרים, ככתוב בפרשתנו (שמות י"א, ז') וְלֹכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְץ כְּלָב לְשָׁנוֹ, ולפיכך אמרה תורה בטריפה (שמות כ"ב, ל') לְקָלֵב תִּשְׁלָכֶנּוּ אֹתוֹ. ולכן, נראה שאם רצון המשפחה הוא להתקרב ליהדות, אין זה כל כך נורא אם יקראו למדרשה על שם הכלב, על מנת להמשיך ולהשיב את לב בני המקום לצור מחצבתם, לבלתי ידח ממנו נדח, ולהגדיל תורה ולהאדירה.

(מתוך עלון ליקוטי שמואל)

מעשה שהיה בתלמיד חכם, הפעיל באחת האגודות העוסקות בקירוב רחוקים, שבימי מלחמת 'עופרת יצוקה' נסע אל העיר אשקלון, כדי לקרב ולחזק את רוחם של התושבים. לפתע, בעודו נוהג במכוניתו, נשמעה האזעקה. בהלה גדולה הייתה במקום, והתלמיד חכם סטה במהירות לצידי הכביש, כדי לעצור ולצאת לעבר מרחב מוגן, ופתאום קפץ לכביש כלב (שכנראה אף הוא היה מבועת) אל תחת גלגלי הרכב ונדרס. מיודענו מיהר לצאת מהרכב ולהסתתר, והנה לאחר מספר דקות, כששב אל מכוניתו, ראה מהומה גדולה במקום. היו אלו בעלי הכלב, שביכו את מותו, וחיפשו אחר הנהג הדורס. התלמיד חכם ניגש אליהם והביע את צערו הרב ו'תנחומיו', "האמינו לי, אינני אשם, הפגיעה בכלב הייתה בלתי נמנעת. הוא פשוט נכנס אל מתחת לגלגלים. אך אשלם לכם את כל שוויו, ואף אפצה אתכם על עגמת הנפש..."

האנשים, שהיו רחוקים מאד משמירת תורה ומצוות, היו המומים. הם לא העלו על דעתם לפגוש באדם חרדי כה נחמד ו'חברמן'. על הכסף הם וויתרו, ועד מהרה התפתחה שיחה נעימה בין הצדדים, ובסופה, קבעו להיפגש וללמוד תורה בבית המשפחה. לא היה זה מפגש חד פעמי. התלמיד חכם המשיך להגיע אל המקום אחת לשבועיים, ולמסור שיעור תורה לציבור הגדול שהצטופף בבית משפחת הכלב. האנשים הביעו את שמחתם הגדולה על שזכו להיכנס בשערי היהדות... והנה, לאחר מספר חודשים, פנו בני הבית, שעדיין היו רק בתחילת דרכם בתשובה, אל התלמיד חכם והודיעו: "החלטנו להפוך את המרתף הגדול שבביתנו ל'מדרשה ליהדות', אליה יובאו מרצים חשובים, ויקרבו את בני השכונה ליהדות. נשמח אם תגיע אלינו מדי שבוע ותמסור לנו דברי חכמה...". התלמיד חכם השיב בחיוב, אך כאן הגיעה הודעה נוספת מבני הבית: "החלטנו כי שמה של 'המדרשה' יהיה 'זיכרון איגור'!... "מי זה איגור?", תמה התלמיד חכם. השיבו בני המשפחה: "איגור הוא זה שממנו הכל התחיל - הכלב האהוב שלנו... אנו רוצים להנציח את זכרו בהקמת בית המדרש על שמו". רק בדבר אחד הסתפקו, וביקשו לשמוע את חוות דעתו של התלמיד חכם: "נשמח אם כבוד הרב יעזור לנו להחליט, אם

היא יצאה לנסיעה ארוכה של 16 שעות (!) ברכבת עד מוסקבה, שם רכשה עוף כשר. שוב עשתה את כל הדרך חזרה. 16 שעות נוספות (!) ואז...

הרב י. טוורסקי בסיפור אמיתי שסיפר הרב משה פימה מבאלרוס

"לא אוכל לאכול מהעוף...". מדוע? - נזעקה האם. "זה 'מעשה שבת', מפני שבישלת אותו בעצם יום השבת!" הסביר הבן בשקט

- - -

זה היה כבר קש מידי קשה עבור גב הגמל. האם פצחה בצעקות: "אם זוהי היהדות, אני מנתקת כל קשר אתך ועם היהדות שאתה מייצג". לטענתה, אם לאחר נסיעה של 32 שעות למען הכשרות של בנה, הוא לא יכול בסוף לאכול את המעדנים שהכינה, אז זה לא בשבילה!

היא רצתה מיד להתקשר לרב פימה כדי לוודא האם זו לא טעות, אך בנה אמר לה כי אין מה להתקשר. כי הוא לא עונה לטלפונים בשבת...

היא בקושי התאפקה עד מוצאי שבת.

"במוצאי שבת" - מספר ר' משה - "כשעתיים אחר שבת, צלצל הטלפון. על הקו היתה האם. נסערת מאוד. בקושי הצלחתי להבין על מה המהומה. בסוף כשהבנתי את הסיפור, הבטתי בשעוני וראיתי כי כבר חלף זמן של "בכדי שייעשו"..."

"אם יקרה! - אמרתי לה, תגידי לאלכסנדר שכעת הוא יכול בהחלט לאכול את העוף. ואדרבה, הוא עושה מצוה גדולה לכבוד 'מלוה מלכה' כפי שמצאנו בחז"ל ששחטו עגל משובח לכבוד סעודה זו..."

הרב פימה מפטיר את הסיפור המבהיל, ומטעים כי חשוב לדעת שבימינו אם ישנם סיפורים כאלו של מסירות נפש ליהדות, מעשים שנתקלים בהם בכל יום במסגרת הפעילות הברוכה על אדמת הקודש בה עמדה ערשה של חסידות קארלין סטאלין בתחילת יסודה, ועד היום הזה מפכים בה מעיינות אותו חסידות (המבשר ח' שבת תשפא)

סיפור מפעים נשמע בימים אלו מפי הרב משה פימה, השליח הנאמן בעיר פינסק, בלארוס.

אחד מתלמידיו לשעבר, נער בשם אלכסנדר, שגילה את אור היהדות במוסדות הנפלאים של קארלין סטאלין בבלארוס, עבר לארה"ב ונכנס ללמוד בישיבה הקדושה של לייקווד.

באחד הימים הודיע אלכסנדר לאמו, המתגוררת בבלארוס, שהוא חוזר הביתה לביקור. אולם עליה לדעת שהוא שומר על כשרות ואינו יכול לאכול אלא מה שעומד בקריטריונים ההלכתיים של הכשרות, אותם היא תוכל לקבל מאת השליח ר' משה.

האם התקשרה ובקשה הדרכה בכל ענייני הכשרות. הרב פימה באדיבותו הסביר לה כי כדי להגיש בשר עוף יש לרכוש עוף שנשחט כדת וכדין, וכי יש להשתמש רק בכלים טבולים וכל כל ההלכות.

האם המסורה שחפצה מאד להנעים על בנה את הביקור, החליטה שהיא תעשה הכל על מנת להגיש לבנה עוף כשר וטעים. לשם כך, היא יצאה לנסיעה ארוכה של 16 שעות (!) ברכבת עד מוסקבה, שם רכשה עוף כשר. שוב עשתה את כל הדרך חזרה. 16 שעות נוספות (!) והחלה להתכונן לביקור הנכסף.

לאחר שהבן הגיע, להתרגשות אמו, אירע המקרה המוזר. בשבת קודש בבוקר יצא הבן לעבר דירה בה מתאספים יהודים קשישים לתפילת השבת. האם שרצתה מאד להפתיעו במאכל טעים ומשובח לכבוד היום הגדול של היהודים - שבת קודש, שכלל לא היה לה מושג מהו, ניגשה למקפיא, הוציאה עוף ונתנה על האש... לכבוד שבת קודש...

כשחזר הבן מהתפילה והאם מיהרה לכבות את הסיר ולהגיש את העוף הטעים, הודיע לה אלכסנדר חגיגית בפנים חמצמצות:

077-2222-666 או ***4992**

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

החלטתי כי המתנה הכי גדולה שאוכל לתת לך היא: ויתור לכל החיים

הרבנית בת שבע קנייבסקי ע"ה על מידות טובות

התרגשה סבתי הכלה עד דמעות ואמרה: "זו תהיה אפוא, גם מתנתי אליך, ויתור לכל אורך חיינו המשותפים".
אין פלא, ששני ענקי רוח אלה זכו לבן גאון וצדיק, הרי הוא אבי, מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב (שליט"א) זצוק"ל.
כי כשיש ויתור, זוכים לדברים רבים!

העץ הבודד ורבי איסר זלמן

בחצרו של מרן רבי איסר זלמן מלצר זיע"א, היו גדלים שני אילנות נושאי פרי. מידי שנה בפרוש חודש ניסן, היו באים רבנים לברך שם את ברכת האילנות משום שיש הגורסים כי ברכה על שני אילנות מהודרת יותר מאשר על אילן אחד.
בעודם באים לברך ליד חצרו, הבחינו ברבי איסר זלמן עצמו, הביטו אחריו וראוהו מהלך עד לאילן הבודד העומד בחצר ביתה של אשה אחת, ורק שם הוא בירך את ברכת האילנות.
כשחזר שאלוהו: "רבינו, מה הסיבה שאתה עצמך אינך מברך כאן? הרי זו ברכה מהודרת יותר!".
נענה ואמר: "אשה זו אמרה לי פעם, שהיא מטפחת את האילן שבחצרה במשך כל ימות השנה, למען אבוא ואברך עליו בחודש ניסן. ואיך אוכל שלא להתחשב בה ולברך במקום זאת בביתי שלי?!"

(חלק מתוך מאמר שיפורסם אי"ה ביום ה' בלקראת שבת - מתוך הספר 'שלישי באשמורת' בעריכת גב' ר. אטיאס - כל מה שסיפרה לי הרבנית בת שבע קנייבסקי ע"ה)

אני אומרת לכל מי שבאה ואומרת שהיא לא מרגישה טוב. או שיש לה בקשה גדולה, או שיש לה איזה משהו על הלב: "תגידי בכוונה ובכל ליבך, את מה שלימד רבי חיים וולוז'ינער זיע"א לומר בכל לב ובכל עת: "ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו".
צריך לדעת שהקב"ה אף פעם לא עושה משהו רע. ואם אדם חוטא, ומגיעים אליו ייסורים כדי לזככו או קשיים - עליו לפשפש במעשיו לראות במה חטא וכיצד יוכל לתקן את מעשיו.
צריכים תמיד גם לבדוק ולהתבונן - במה עוד ניתן להתקדם צניעות, שמירת הלשון, שבת ועוד. והעיקר לדעת ולזכור שהקב"ה אף פעם לא מעניש. הקב"ה אוהב את כולם ואנו נתונים בידי הטובות באופן מוחלט. פשוט - אין עוד מלבדו.
פעם בא אלי יהודי אחד, שהיתה לו בעיה קשה ומסובכת של חובות וכספים במס הכנסה, והוא היה מודאג מאד. אמרתי לו את העצה הזו לומר בכל לב ובכוונה "ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו".
הוא עשה זאת.
והנה התיק שלו עם כל הראיות אבד ואיננו והוא יצא זכאי נקי ושלם!

ויתור הדדי

ביום חתונתו, אמר סבי הגאון הצדיק רבי אריה לוי זצוק"ל, לכלתו:
"מקובל כי החתן מביא לכלה מתנה ביום הכלולות, אך אני, היות ולא היו בידי מעות כדי להעניק לך שי כלשהו לחתונה, החלטתי כי המתנה הכי גדולה שאוכל לתת לך היא: ויתור לכל החיים".

אנחנו לעזרתך בכל ענין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה.
צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

1-800-20-18-18

או בטל': 073-7078388
בין השעות 7:30 ל-10:30 בערב ★ שיחת חינם

קשה לך?
זקוק לעזרה?

מסודרו של אגודת אבותינו
הישיבה

גם השמטת הרקע לסיפור, שגורמת להבנה שגויה של העובדות - נחשבת כשקר וכהוצאת שם רע, החמורים הרבה יותר מדיבור לשון הרע של אמת

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

הקדושות והטהורות ששונא דילטוריא בכל אופנים, אפילו על איש גרוע עד מאוד, כמבואר במעשה עכן (סנהדרין יא.) ועוד. מסכם ה'חפץ חיים' כי נמצא שהמספר לשון הרע עובר ב-14 עשין, מלבד ה-17 לאווין. ואמנם לא שייך שיעבור על כולם בבת אחת, כי יש עשין או לאווין ששייכים רק באופן מסויים, שלאווין ועשין אחרים אינם שייכים בו, אך מכל מקום, מי שרגיל בעוון זה נמצא עובר לבסוף על כולם. בביאורים ומוספים מביאים כי בספר 'עיקרי דינים' להגר"ש הומינר מונה עוד כמה עשין ולאווין שעוברים עליהם בדיבור לשון הרע, כגון 'זכור את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר', 'ואהבת את ה' אלקיך', וכן על עשין מדברי קבלה - 'נצור לשונך מרע', 'סור מרע ועשה טוב' ועוד.

לקראת סיום הפתיחה מונה ה'חפץ חיים' עוד שני עשין, האחרונים ברשימה, שעליהם עשוי מספר לשון הרע לעבור. (א) מדבר שקר תרחק. וזאת במקרה שמספר על חברו דבר גנות שהוא שקר, שאז גם נשתנה שמו ל"מוציא שם רע" שעונשו חמור מסתם לשון הרע ורכילות של אמת. ב'ביאורים ומוספים' מובא בשם ה'חפץ חיים' להלן (לשון הרע כלל יד), שגם אם לא משקר ממש אלא רק משמיט את הרקע של הדברים ועל ידי כך גורם להבנה לא נכונה של העובדות - נחשב כשקר וכהוצאת שם רע.

(ב) עוד כותב ה'חפץ חיים' כי נראה שעובר גם על עשה של 'והלכת בדרכיו', שנצטוונו בזה לילך במידותיו של הקב"ה - 'מה הוא רחום אף אתה רחום' וכו'. ומצינו בהקב"ה במידותיו

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

באיזה גיל אמר הגרי"ח זוננפלד על עצמו שהוא יכול עדיין 'להתחיל' ללמוד?

פסחים דף סה

כת עצלנית

"רשע! גם את זה אתה רוצה למנוע ממני..." וקם בזריזות לכוון הארון, לקח ספר מסויים שנצרך ללימודו ושב למקומו. רבי דן הוסיף על כך הרגש נפלא, שמכאן נוכל ללמוד עד כמה מנסה היצר להכשיל את האדם בכל דרך ובכל אופן העומד לרשותו. הרי ה'חפץ חיים' היה מרא דכולא תלמודא, אשר גם אם לבסוף לא היה מתגבר לקום לקחת את הספר מהארון, מן הסתם היה מסתדר גם בלי זה על סמך זכרונו האישי, אלא שהיתה חסרה לו מעט בהירות, בכך שלא היה רואה את הדברים בכתובים. מסופר על מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, רבה של ירושלים, שבהגיעו לגבורות, וכבר נמנה אז בין גדולי ומאורי הדור ומקברניטי היהדות החרדית בארץ הוקדש, נאנח לרגע קט ואמר: "אוי! כבר עברו שמונים שנה ועדין אינני יודע ללמוד..." אולם כעבור רגע כמימרא התעשת, לבש כוחות מחודשים ואמר: "נו, הרי אפשר להתחיל ללמוד מהרגע!".

המאור ושמש (במדבר לג טו) אומר שהיצר הרע כשמתעה את האדם מדרך הטוב חלילה, בתחלה משים בלבו של אדם עצלות, ואם האדם לא יתגבר עליו בכל כוחו להיות זריז - מתוך שהוא מתעצל לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, מתוך כך הוא בא לידי ביטול תורה, ומתוך שאינו עוסק בתורה - הוא בא לידי תאוות רעות חלילה. על כן העיקר הוא להתגבר על יצרו צריך האדם לעשות כל מגמתו ולראות שיבוא לידי מידת הזריזות, ומתוך כך הוא מזדרז את עצמו לעסוק בתורה, והתורה מלמדו להזהר מתאוות רעות וממעשים רעים.

מספר הרב טורק ששמע מהמשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א, מעשה נפלא אודות מרן ה'חפץ חיים' זצ"ל, אותו שמע מאדם שהיה נוכח במחיצתו באותה שעה: בעת זקנותו של ה'חפץ חיים' הוא היה רכון פעם על גמרתו בהיכל בית המדרש, והיה ניכר על פניו כי הוא טרוד בדבר תורה. לפתע שמעוהו ממלמל לעצמו:

24
שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **דוד בוק שליט"א**
שיעורים מבוארים בלימוד התוס' על
סדר הדף היומי

שלוחה 29

הרב **חיים שמרלר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 25/26

הרב **אליהו אורנשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 21

הרב **אריה זילברשטיין שליט"א**
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב **מאיר שפרכר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 22

הרב **אפרים סגל שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 23/24

הר' **אברהם פוקס הי"ו**
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרב **מרדכי שלמה פריינד שליט"א**
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 131

הרב **יצחק לובינשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 28

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר לקיים את מצות 'מעקה' ב'תשעת הימים'?

לרחבות בעלמא; וכגון בניית מרפסת פתוחה. 3. נטיעה להנאה, כגון עצי נוי.

וכל אלו מותרים לצורך מצוה, כגון בניית מעקה על הגג לקיום מצות 'מעקה'; או בניית בית הכנסת. וכן מותרים הם לצורך מניעת סכנה או הפסד, וכגון בנייה שמטרתה חיזוק מבנה העלול להתמוטט.

[שו"ע תקנא, ב, משנ"ב יא-יד, ושעה"צ ט ויג; ביאורים ומוספים דרשו, 13 ו'25]

דברים אלו אסור לעשותם ב'תשעת הימים', דהיינו מראש חודש אב עד לאחר תשעה באב: א. קניה ומכירה שיש בהן שמחה, כגון קניית כלי כסף, רהיטים גדולים וכדומה; ויש אומרים שיש למעט בקניה ובמכירה מכל סוג שהוא. ובזמננו אין מחמירים למעט בקניה ומכירה, אך בקניה ומכירה שיש בהן שמחה ראוי להחמיר. 2. בנייה שאינה נצרכת למגורי הבונה, אלא להנאה או

האם מותר לסגור שידוך בתשעה באב?

דהיינו, משבעה עשר בתמוז עד לאחר תשעה באב; אבל סעודות 'תנאים' עורכים בימים אלו, עד לראש חודש אב. ונחלקו פוסקי זמננו בנוגע לליל שבעה עשר בתמוז, אם מותר לערוך בו חתונה בשעת הדחק. וסעודת חתונה שהחלה בערב שבעה עשר בתמוז לפני השקיעה, מותר לכל הדעות להמשיך בה גם לאחר השקיעה.

[שו"ע תקנא, ב, משנ"ב טו, טז ויט; ביאורים ומוספים דרשו, 31]

בהמשך לאמור: נישואין, אף ללא סעודה, וסעודת 'תנאים', אסורים ב'תשעת הימים', מפני משום השמחה שבהן. ומסיבת 'תנאים' בהגשת כיבוד קל בלבד - כמצוי בזמננו - מותרת, אך אסור לקיים בה ריקודים (ראה להלן). וגמר השידוך עצמו, מותר אף בתשעה באב.

ולמנהג בני אשכנז, אין עורכים חתונות בכל ימי 'בין המצרים',

האם מותר לשיר 'ולירושלים' עירך' בימי 'בין המצרים'?

נגינה: יש שהתירו לשיר ביחידות, אך לא בציבור. יש שהקלו אף לציבור, לשיר שירים שאינם מעוררים לריקוד, כגון 'שירי רגש'. יש אומרים שמותר לשיר רק שירים העוסקים בענין החורבן, כגון "ולירושלים עירך"; ויש אוסרים כל שירה שהיא. ואכן, רבים נהגו שלא לשיר בימי בין המצרים כל שיר שהוא, מלבד בשבתות.

[משנ"ב תקנא, טז; ביאורים ומוספים דרשו, 29]

אסור לקיים ריקודים ומחולות בימי 'בין המצרים', וכן אסור לשמוע כלי נגינה, ואף מתוך הקלטה. ונחלקו פוסקי זמננו בנוגע לשמיעת שירה בפה ללא ליווי של כלי נגינה, ('ווקאלית'). מתוך הקלטה - אם דינה כשמיעת כלי נגינה.

וכן נחלקו הפוסקים אם מותר לשיר בימים אלה ללא ליווי כלי

* מנהג רוב קהילות ישראל, ללבוש ב'שבת חזון' בגדי שבת כרגיל, ויש שנהגו ללבוש בשבת זו בגד אחד של חול. ונוהגים ללבושם אף כשהם מכובסים ומגוהצים. ובערב שבת - יש אומרים שמותר ללבושם לקראת שבת בזמן שבו רגיל ללבוש תמיד את בגדי השבת, ואף לפני חצות היום; יש אומרים שמותר ללבושם רק לאחר חצות; ויש אומרים שאין ללבושם אלא בסמוך לשבת.

* בברית מילה המתקיימת ב'תשעת הימים', מותר להורי התינוק, למוהל, לסנדק, ולאשה המכניסה את התינוק ('קוואטער') ללבוש בגדי שבת. ויש שהתירו זאת גם לאיש המקבל מיד האשה המכניסה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

איזה מוקצה מותר לטלטלו כרגיל רק כשנמצא במקום מסוים?

לנזק אינו גדול כל כך - וכגון שנשבר כלי זכוכית על גבי השולחן בבית - יש שנראה מדבריהם שעדיף לטלטלו ב'טלטול מן הצד'.
ודבר מוקצה שעלול להזיק, אך אין היזקו מצוי - וכגון חתיכת עץ חדה - אף כשהוא מונח במקום שהולכים בו רבים, אין לטלטלו אלא בטלטול מן הצד.

[שו"ע תקיח, ג, משנ"ב כ-כב, שעה"צ כח, וביה"ל ד"ה אלא; וראה שו"ע שח, ו וריח]

דבר 'מוקצה' המונח במקום שהולכים בו רבים, ויש חשש משמעותי שיינזקו ממנו - כגון שברי זכוכית, או קוצים - מותר לטלטלו על מנת לסלקו משם. ומותר לעשות כן אף בצורת טלטול שיש בה איסור דרבנן של מלאכת 'הוצאה', כגון בטלטולים רצופים של פחות מארבע אמות ברשות הרבים.
ואם המוקצה מונח במקום שאין הרבים מצויים, כך שהחשש

הלוח היומי

י"ב בשבט | הגאון רבי חיים ב"ר יצחק כפוסי זצ"ל רבה של מצרים

יארצייט:

שצ"א: הגאון רבי חיים ב"ר יצחק כפוסי זצ"ל רבה של מצרים
תקצ"ט: הגה"צ רבי יצחק דוד ב"ר יחיאל מיכל איכל גרוסמן זצ"ל מלאדמיר
תר"פ: הרה"ק רבי דוד יהודה לייב ב"ר אברהם יהושע העשיל זצ"ל מסקווירא - קאזאטין
תשמ"ז: הרה"ק רבי יעקב דוד ברוך ב"ר אברהם משה זצ"ל מוורקא - ארה"ב

מעלת הכובש כעסו

הרה"ק רבי משה יהודה ליב מסאסוב אמר: אם תכבוש כעסך מלכעוס, ואתה שומע חרפתך ושותק, הלא טוב לך מאלף תעניות. (ליקוטי הרמ"ל - עניינים שונים - ערך תעניות)

נשתדל לקדש את עצמנו ולכבוש את הכעס, ונזכור שהבלגה ושתיקה, טובה יותר מאלף תעניות.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il